

Prethodna pitanja

Treba li članak 5. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, u prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ⁽¹⁾ od 28. lipnja 1999., tumačiti na način da mu se protivi primjena članka 1. stavaka 95., 131. i 132. Zakona br. 107 iz 2015. države Italije, kojim se predviđa stabilizacija radnog odnosa nastavnika na zaposlenih određeno vrijeme za ubuduće i koja pritom nema retroaktivni učinak niti uključenu naknadu štete, kao proporcionalne, dovoljno učinkovite i odvraćajuće mjere kojima se jamči puna djelotvornost odredbi Okvirnog sporazuma u slučaju povrede istog zlouporabom višestrukog sklapanja ugovora na određeno vrijeme za razdoblje koje je prethodilo onom u kojemu su mjere iz navedenih odredbi trebale proizvoditi pravne učinke?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svežak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. kolovoza 2017. uputio Arbeidshof te Antwerpen (Belgija) – Christa Plessers protiv PREFACO NV, Belgische Staat

(Predmet C-509/17)

(2017/C 374/27)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeidshof te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Christa Plessers

Druge stranke u postupku: PREFACO NV, Belgische Staat

Prethodno pitanje

Je li preuzimateljevo pravo odabira iz članka 61. stavka 4. (sada članak 61. stavak 3.) belgijskog Zakona od 31. siječnja 2009. o kontinuitetu poduzeća (Zakon o WCO-u) – kao dijela glave 4. tog zakona, kojim se uređuje „[s]udska reorganizacija prijenosom pod nadležnošću suda“ – u skladu s europskom Direktivom 2001/23/EZ o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona⁽¹⁾, osobito s člancima 3. i 5. te direktive, ako je ta „[s]udska reorganizacija prijenosom pod nadležnošću suda“ provedena s obzirom na održavanje cijelog ili dijela poduzeća prenositelja ili njegovih djelatnosti?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. (SL 2001., L 82, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svežak 3., str. 151.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. kolovoza 2017. uputio Okresný súd Bratislava II (Slovačka) – Kazneni postupak protiv ML-a

(Predmet C-510/17)

(2017/C 374/28)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Bratislava II

Okrivljenik u glavnom postupku

ML

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s člankom 4. Direktive 2012/13/EU⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (u dalnjem tekstu: Direktiva 2012/13/EU), člankom 8. stavkom 2. Direktive 2012/13/EU, pravom na slobodu i sigurnost iz članka 6. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u dalnjem tekstu: Povelja), pravom na obranu iz članka 48. stavka 2. Povelje i pravom na pošteno suđenje iz članka 47. Povelje, činjenica da nacionalna tijela zadržanoj osobi za vrijeme zadržavanja ne daju u pisanim obliku sve (dakle u potpunosti) informacije iz članka 4. stavka 2. Direktive 2012/13/EU (posebno, pravo na pristup spisu predmeta), niti dopuštaju pobijanje propuštanja da se pruže takve informacije u smislu članka 8. stavka 2. Direktive 2012/13/EU. U slučaju negativnog odgovora na to pitanje, ima li takva povreda prava Europske unije utjecaja, u bilo kojem stadiju kaznenog postupka, na zakonitost oduzimanja osobne slobode putem zadržavanja i pritvora te zakonitost produljenja samog pritvora, imajući u vidu članak 6. Povelje i članak 5. stavak 1. točku (c) Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda? U kontekstu odgovora na prethodna pitanja, ima li značaja činjenica da je zadržana osoba optužena za teško kazneno djelo za koje je nacionalnim propisom zapriječena kazna zatvora u trajanju do 15 godina?
2. Je li u skladu s člankom 4. Okvirne odluke Vijeća 2004/757/PUP⁽²⁾ od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom, načelom lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji i članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, člancima 82. i 83. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, pravom na pošteno suđenje predviđenim člankom 47. Povelje, načelom proporcionalnosti kazni predviđenim u članku 49. stavku 3. Povelje, te načelima proporcionalnosti, jedinstvenosti, učinkovitosti i prednosti prava Unije, nacionalni propis kao što je članak 172. stavak 3. slovačkog Kaznenog zakona kojim se kažnjava nezakonito trgovanje drogama, na temelju kojeg sud smije izreći kaznu zatvora u trajanju kraćem od 15 godina, bez mogućnosti uzimanja u obzir načela određenosti kazni? U kontekstu odgovora na navedeno pitanje, ima li značaja činjenica da nezakonito trgovanje drogom nije počinjeno od strane zločinačke organizacije u smislu prava Europske unije? Ima li pojam zločinačke organizacije u smislu odredbi članka 1. Okvirne odluke Vijeća 2008/841/PUP⁽³⁾ od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala, samostalno značenje s obzirom na ustaljenu sudsку praksu Suda o uvjetima za ujednačenu primjenu prava Unije?

⁽¹⁾ SL 2012., L 142, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 19., svežak 15., str. 48.)

⁽²⁾ SL 2004., L 335, str. 8. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 19., svežak 16., str. 80.)

⁽³⁾ SL 2008., L 300, str. 42.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. rujna 2017. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Slovenija) – Milan Božičević Ježovnik protiv Republike Slovenije**

(Predmet C-528/17)

(2017/C 374/29)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišće Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Milan Božičević Ježovnik

Tuženik: Republika Slovenija